

Ünnepi beszéd (Arnót)

2013.08.19

Tisztelt Polgármester Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt ünneplő közönség!

Augusztus huszadika a legrégebbi nemzeti ünnepünk. Kevesen tudják, hogy augusztus huszadikát, Szent István napját, 1774-ben Mária Terézia nyilvánította először nemzeti ünnepé. Igaz ugyan, hogy a "szent király ünnepének" megülését 1222-ben már az Aranybulla is elrendelte. De augusztus huszadikát, mint Szent István napját a XIX. század első felétől ünnepeljük, amióta a Szent Jobb körmenet nagyszabású népünnepéllé vált.

Napjainkra, katolikus ünnepből állami ünnepé lett augusztus huszadika. Vallásra, felekezetre, társadalmi és politikai különbségre, államhatárra tekintet nélkül, minden magyar számára ugyanazt jelenti augusztus huszadika.

Hogy mit is?

Hadd idézzem a 2000. évi I. törvényt, amely Szent István államalapításának emlékéről és a Szent Koronáról szól:

"(...) Ezer évvel ezelőtt első királyunk, Szent István megkoronázásával a magyar nép a keresztény hitben egyesült Európa népeivel. Azóta Magyarország a keresztény Európa szerves része. Ez biztosította a magyarság fennmaradását és évszázadokon át betöltött meghatározó szerepét. Magyarország ma is Szent István államalapító művén nyugszik.

István király műve nyomán virágzó állam alakult ki a Kárpát-medencében. A magyar állam az évszázadok során, feltartóztatva a Nyugat elleni támadásokat, hozzájárult a keresztény világ fejlődéséhez. Az eltelt ezer év alatt kialakítottuk a magunk összetéveszthetetlenül egyéni kultúráját, amely egyszersmind elválaszthatatlan része az európai nemzetek sokszínű közösségének.

A magyar állam és a magyar nemzet Szent István látnoki személyisége, isteni gondviselésben bízó küldetéstudata és vasakarata révén vált alkalmassá arra a történelmi szerepre, amelyet ezer éven keresztül betöltött. A keresztény hit felvétele és a keresztény állam kiépítése tette lehetővé, hogy a magyarság visszaverje a létére törő támadásokat, hogy ne csak győzelmeiben, de a hódoltságok, megszállások, feldarabolások és diktátumok idején is megőrizze erkölcsi tartását, és túléljen öröknek hitt, hódító birodalmakat. (...)"

Lehet, hogy nem mindenki így fogalmazná meg Szent István jelentőségét. Aki Szörényi és Bródy István királyát ismeri, netán rajong érte, annak Koppány is lehet hős. De az ezer éves magyar állam a bizonyítéka, hogy István jól döntött. Vasakarattal, küldetéstudattal, és - nem utolsó sorban - hittel, maradandót alkotott.

A magyar történelem könyvének lapjain végigtekintve, szembetűnő, hogy egy-egy sorsfordító döntésről a kortársak gyakran heves vitát folytattak. Ma is tanúi lehetünk ilyen vitáknak. Távol álljon tőlem, hogy a jelent az államalapítás korához hasonlítsam, vagy hogy a jelen közéleti szereplőit az államalapítóhoz mérjem. De meggyőződésem, hogy mindenki, aki felelősséget visel a jövő alakításáért, aki egyedül, vagy másokkal együtt döntéseket hoz, akit a közösség közhivatallal ruházott fel - legyen az polgármester, képviselő, bíró vagy miniszterelnök - megmérettetik, és munkájának mércéje a becsület, a tisztesség, a szűkebb vagy tágabb közösség emlékezete - jó emlékezete lesz.

Szent István ilyen ember volt. Az utókor megmérte őt, és a magyar nemzet megtartotta őt jó emlékezetében. A magyar nemzet büszke István király életművére. Augusztus huszadika a magyar büszkeség napja. Mi, magyarok, büszkék vagyunk ezeréves államunkra. És ez a büszkeség nem kirekesztő, nem lekicsinylő. Arra vagyunk büszkék, hogy országunk ezer éve európai állam, nevezzék bárminek is az európai nemzetek közösségét, mi magyarok egyenrangú tagjai vagyunk ennek a közösségnek.

Amikor ma, az arnótiak büszke közössége a nemzeti ünnepünket és a község megújulását ünnepli, mindannyian érezzük, hogy ami ma történik velünk, az kihatással van a jövőnkre. Ez az ünnep különleges, mert nem csak megemlékezés a nemzetünk történelméről, hanem egy jobb közösségi élet kezdete is. Önök, arnótiak jól döntöttek, amikor - nem először - pályáztak a közösségi terek, színhelyek megújítására, önök jól döntöttek, amikor hittek abban, hogy a terveik sikerülhetnek, jól döntöttek, amikor befektettek a jövőbe, amikor leküzdötték a nehézségeket, amikor előteremtették a saját hozzájárulásukat a felújításokhoz.

Az Európai Unió támogatásával megvalósuló fejlesztés nem ajándék. Mindannyiunk közös erőfeszítéseinek gyümölcse. Magyarország teljesítménye. Magyarország hozzájárul az Európai Unió közös gyarapodásához, az Európai Unió is hozzájárul városaink, községeink, intézményeink, állampolgáraink gyarapodásához.

Engedjék meg nekem, hogy ma, Szent István ünnepén, Európához való viszonyunkat tágabb összefüggésben is ugyanígy jellemezzem. Ahogy államalapítónk örökül hagyta ránk, tiszteljük Európa népeit, tiszteljük közös szokásait, védelmezzük közös értékeit, ápoljuk közös kultúráját és ha kell, meg is védjük Európát. Mindezt annak biztos tudatában tesszük, hogy népünket, szokásainkat, értékeinket, kultúránkat, államunkat - Európa is tiszteletben tartja. Nem kérünk semmit ingyen. Mindenért megfizettünk. Hol önként, önzetlenül, hol kényszerből, diktátumok révén, de sokszor, nem kis mértékben, hozzájárultunk Európa gyarapodásához. Országokat adtunk Európának! Nem kérünk érte mást, csak tiszteletet, nem kérünk mást, csak megértést, nem kérünk mást, csak egyenlő elbánást. Nem akarjuk, hogy

folyton kioktassanak, nem akarjuk, hogy megbélyegezzenek, nem akarjuk, hogy, kihasználjanak, nem akarjuk, hogy eláruljanak. Azt szeretnénk, ha Európa a szebbik orcáját fordítaná felénk.

Szent István korában talán érthető volt, hogy bizonyítanunk kellett európaiságunkat. Alig egy évszázaddal a Honfoglalás után, bizalmatlanok voltak velünk szemben, veszélyt jelentettünk Európára. Messziről jöttünk, sokáig keresgéljük a határainkat, és csak lassan szoktunk hozzá a letelepedett, földművelő népek életmódjához. Talán egy évszázad is kellett hozzá, hogy elfogadjuk, tudomásul vegyünk, hogy nem megyünk tovább. Végleg itt maradunk. A Kárpát-medencében. A vándorlás - a mi népünk számára - végetért.

Szent István a nyugati kereszténységet választotta. Nem véletlenül. Bizonyítania kellett. Ahhoz, hogy megvédje országát, ahhoz, hogy megszilárdítsa a magyarok államát, fel kellett adnia keleti szokásainkat. Az akkori Európa csak így fogadta el a magyarokat. Csak így lehettünk "európaiak". És az Árpád-házi királyok nem egészen három évszázad alatt, bevégezték Szent István művét. Az Anjou királyok már egy európai állam uralkodói voltak. És ennek már több, mint hétszáz éve.

Szent István korában még érthető volt, hogy bizonyítanunk kellett európaiságunkat. De napjainkban már nem! Elfogadhatatlan, hogy a XXI. században bárki európai mércét kérjen rajtunk számon! Európa mi vagyunk. A mérce - mi vagyunk.

Nem vagyunk hibátlanok. De jól ismerjük Európa történelmét. A magyar egy békés nép. Befogadó, nagylelkű, szabadságszerető. Semmivel sem vagyunk alábbvalóak olyan népeknél, akik zsarnokokat emeltek pajzsra. Akik behunyták a szemüket, amikor embereket gyilkoltak. Akik háborúkat robbantottak ki, hogy többjük legyen. Semmivel sincs több bűnünk, mint Európa más népeinek. A magyar európai nép. Magyarország európai állam. Alkotmányunk, törvényeink, szokásaink, kultúránk - mind, mind európai értékek. Szent István arra is megtanított, hogy legyünk állhatatosak. Kitartóak. Hűek önmagunkhoz.

Tisztelt Ünneplők!

Gratulálok Önöknek, mert állhatatosak és kitartóak voltak. Teljesítményük tiszteletet érdemel. Gratulálok mindenkinek, akinek szerepe volt, aki részt vett ebben a megújulásban. Az ezeréves magyar állam ilyen teljesítményekből épül. Olyan közösségek éltetik, mint az arnótiak közössége.

Kívánom önöknek, hogy örömeiket leljék közös munkájuk eredményeiben.

Köszönöm, hogy meghallgattak.

Arnót község honlapja

<http://www.arnot.hu/>